

Vườn xưa.

Trịnh công Sơn

Ngoài hiên vắng giọt thắm cuối đông Trời chợt
nắng vườn dầy lá non Người lên tiếng hỏi người có
không Người đi vắng về nơi bể bồng Đình phai
nhé một tấm lòng son Thuyền nào đã chở mái thuyền
quyên Với những thuyền buồm lớp lớp ra sông Xin có lời
mừng giữa chén rượu nồng Với những cuộc tình bão tố lênh
đênh Xin có một lần uống chén muộn phiền Nhà im
đình cửa cài đóng then Vườn mưa xuống hành lang tối
tăm Về thôi nhé cổng chào cuối sân Hờ hững
thế loài hoa trắng hồng Chèo chiếc lá nằm giữa vườn
hoang Gửi dâu đó một chút tình riêng.